

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POSTUL DE CENZURA DEVA.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Cenzurat: IOAN NICULA.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — — 20 kor. | Negyed évre — — — 5 kor.
 Fél évre — — — 10 " | Egyes szám ára — — 40 fill.
 Nyilttér soronként 3 kor.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
 Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
 Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez,
 a pénzügyi részét és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők
 Kéziratok nem adatkak vissza.
 Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Feltámadás!

A fák ágain selymes rügyek fakadnak, a bokrok alján ki-kinyilik egy szem illatos ibolya, a dalos madarak messze utjukról visszatérnek megszott fészükbe — itt a tavasz, a természet nagyszerű feltámadása! Amely annyi lénynek jelent ujjáéledést, annyi növénynek új termékenységet, szaporodást!

Itt a feltámadás!

Ezt jelenti a husvét nagy ünnepe, ez a nagy eszme, hogy itt az idő, a mikor a lelkekről lehullanak a tél bilincsei, amikor új rügyeket fakaszt a kikelet napja, amikor ennek csókjától kinyílnak a legszebb virágok: a hit liliomja, a remény repkénybimbói, a szeretet biborrózsája.

Amikor elmúltak azok a sötét, komor napok, amelyek száműzték a mindent éltető, mindent fakasztó napsugarakat és mintegy börtönbe zárták kedélyünket! Mert hiszen még a kacagás is csengőbb, még a mosoly is melegebb, ha napsütésben, ragyogó holdfényben járva, röppen el ajkunkról!

És amint a dombok mögül először integet felénk a nap tüzes korongja,

amint kidugja fejcskáját a kemény börtönéből, megszabadult földből az első fűszál, menten azt ujjongjuk: Itt az idő, hogy mi is lerázzuk lelkünkől a tél küzdelmei folyamán reáradott ridegséget, hogy bizó szemmel nézünk bele az első meleg napsugár ragyogásába és kitarjuk a szívünket a természet ama sok csodájával szemben, amelyet nekünk minden új tavasszal nyújt!

Mert hiszen az az igazán szánandó, az az igazán koldus, aki nem érti meg a természetben rejlő szépségeket, aki el nem mosolyodik az első ibolya látára, aki hidegen tud elmenni egy fényárban fürdő napfelkelte vagy egy miszticizmussal tele holdas este mellett. És ezeket a gyönyörűségeket látjuk ilyenkor a magunk életében megismétlődni!

Itt a feltámadás — örüljünk egész szívünkkel!

40 év.

Az emberiség fejlődés történelmében 40 év egy pillanat, népek, intézmények életében jelentős idő, az egyes ember életében már sok, nagyon sok. A férfi — úgy mondják — életének delén áll 40 éves korában, de hányan vannak, akik e kort megérve az élet szél-

viharjaitól megtépászva betegség, nyomorúság s más emberi-életet morzsoló gondoktól agyongyötörve hófehér vagy kopasz fővel, görnyedt testtel, ráncos arccal, fénytelen szemekkel tekintenek reá vissza.

Mennyivel boldogabb, melegebb ember lehet az, aki ma 62 éves korában ifjui frissességben, erőben tekinthet vissza pályájára, amelyen 40 éven át becsülettel, tisztességgel közmegeledésre szolgálta a népnevelés magasztos ügyét. Egy ilyen boldog férfi a helybeli ref. Kún-kollegium elemi iskolájának egyik derék, közszeretettben álló tanítója, Makkay Dániel, a mindnyájunk által ismert és tisztelt „Dáni bátyánk“, akinek a jó Isten megengedte, hogy 62 éves korában 40 éves tanítókodása után is egészséggel, ifjui munkakedvvel és erővel teljesítse kötelességét.

Makkay Dániel született Galambodon (Marostorda megye) 1858-ban, tanítói oklevelét Nagyenyeden szerezte meg. Tanítói pályáját Szilágysámszonban kezdte meg, ahol 9 évig működött. Onnan kézdívasárhelyre került kántor-tanítónak, ahol szintén 9 évig szolgált elismerést és dicséretet érdemelve ki. Ezelőtt 23 évvel a helybeli ref. Kún-kollegium elemi iskolájához választott meg tanítóvá s egyzersmint a ref. egyház kántorává. Azóta évről-évre fokozódó munkakedvvel, szorgalommal szolgálja az iskolát, egyházat, kivéve részét a magyarságnak minden társadalmi mozgalmából. Kartársai, felebbvalói, tanítványai szeretetét, becsülését vivta ki magának s barátai, ismerősei a legnagyobb ragaszkodással

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Uram, ne nézz rám mostan ...*

Uram, ne nézz rám mostan, mert megrémült
 [szívemmel
 Viaskodom s a szívem megvert s én földre-
 [hulltam,
 Virágjafosztott s szétdult, hamvadtt oltár a
 [multam,
 Rég földre kúsz a füstje, mert égbeszállni
 [nem mer.
 S szívem se bántsd, szegényt: megverte őt
 [a Sors, ó,
 Mert sok jaj hullt reá s minden jajsavára
 [jobban
 Sajog, mint sajj a gyász, a hant alatt ha
 [dobban,
 Mig sirbaszáll a kedves halottal, a koporsó.
 S én állva az enyészet mindegyre nyíló partján,
 Már sirni sem tudó szemembe néz az örvény,
 Várok . . . fáradt agyam egy kérdéssel gyö-
 [törvén
 S a válasz, oh, a válasz, Uram, kinek fagyott
 [el ajkán?

Köpeczi Boóz-D. Albert.

*Mutatvány a Nagyváradon megjelenő „Magyar Szó“ c. irodalmi, művészeti és társadalmi hetilapból.

A dráma hőse.

Írta: Heltal Jenő.

A dolog este történt, mondhatnám éjjel, villamos világítás mellett, a Bokor Kálmán dolgozószobájában. Bokor Kálmán az íróasztalánál ült, az egyik kezében a tollat tartotta, a másikban pedig a fejét. Drámát írt, történelmi drámát, igen szomorut és jambusokban. Jelenleg azon a ponton volt, ahol minden valamirevaló drámairó megoldja a bonyodalom csomóját és a hőst elteszi láb alól.

Bokor Kálmán is el akarta tenni a hőst láb alól, csak éppen azzal nem volt még tisztában, hogy a bőven kínálkozó halálnemek közül melyiket válassza? A dráma ugyanis a középkorban játszódott le, hőse a hagyományos apród volt, aki szemlesütve vitte a királyné uszályát. A gazember tudta miért süti le a szemét, csak így láthatott meg egyet-más az uszály alatt rejtőzködő kincsekből. Addig vitte a királyné uszályát, amíg egy szép napon térdreborult a felséges asszony előtt és őszinte rövidséggel és minden etikettet fitymáló bátorsággal így szólt:

— Szeretlek!

A felséges asszony megtette a szokásos összehasonlítást törődött öreg férje és a leányarcu, szökehadu kis apród között és talán mondanom sem kell, hogy az utóbbit csinosabb-

nak, szerelemre méltóbbnak látta az előbbinél. Felsőes karját tehát a boldog kis apród nyakára fonta és az ajkuk forró csokban találkoztak. Aznap a kis apród nem hordta tovább a királyné uszályát és a királyt törvényesen beiktatták amaz impozáns törzskönyvbe, amelynek első lapján Menelaus király neve pompázik.

Am jött az ármány, a kémkedés, a király kopogtatás nélkül lépett be az ajtón és a kis apródnak meg kellett halnia. Itt tartott Bokor Kálmán. Idegesen pödörgette kis szöke bajuszát, mert hiába, úgy érezte hogy hijával van az ihletnek. Habozott, tiszter is leirt egy mondatot, majd az egész jelenetet kitörölte. Hátha úgy csinálna, a dolgot, hogy a kis apród leugrik a bástya fokáról és megmenti urnőjének becsületét még mielőtt az agg király megtud valamit? Vagy maga a királynő öli meg? Nem tudott választani, a dolog nem ment sehogy sem. Hátradőlt a széken, majd fölugrott, megigazította a kályhában a tüzet és belebámult a lángba. Micsoda cifra, szélszélyes alakokat látott a csókolódzó lángnyelvek között! Igen, ott volt a tűzben az ő kis apródja, az ő buja királynéja és a fehérszakállu, a megcsalt király. Ott üzték, kergették egymást, sőt a kis apród ki is menekült a tűzből, bejött a szobába és odaált egyenesen Bokor Kálmán elé.

viseltetnek a szerény, őszinte, jó kedélyű „Dani bácsi“ iránt.

Hosszu 40 éven át több ezer gyermek fogékony lelkébe kitartó buzgalommal igyekezett beoltani mindazt, amit egy hivatásának magaslatán álló tanító tud. Tanított és nevelt s volt tanítványai, akik közül sokan már életük delén állanak, hálás szívvel gondolnak vissza egykori derék tanítójukra, aki jóságos szigorúsággal, pedagógiai tudással művelte agyukat, lelküket. Nehéz, idegporlasztó munkáját sok siker koronázta s ha elgondoljuk, hogy a tanítói pálya — különösen a multakban — mily silány megélhetést nyújtott, bámulnunk kell azt az energiát, amelyet nemcsak az iskola, egyház, társadalom, hanem családja fenntartására, gyermekeinek nevelésére is tudott kifejteni.

Negyven évi eredményes és elismerést kifejtő munkássága előtt kalapot emelve üdvözljük Makkay Dániel tanítót s tiszta szívből kívánjuk, hogy a jó Isten adjon neki erőt, egészséget arra, hogy az ezutáni működésével is a nevelésügynek tovább is kiváló és vezető munkása legyen.

San-Toy.

A kormány amnesztia rendelete.

(Bukarest, márc. 28.) A kormány amnesztia rendelete szerint azok a bűnösök is amnesztiaiban részesülnek, akik különböző okok miatt elmenekültek s most vissza akarnak térni. A politikai bűnösök szintén amnesztiát kapnak s elengedik a hadbíróóságok által kirótt szabadságvesztés büntetéseket is.

A béke műhelyeiből.

Április 6-án kap választ a magyar delegáció.

Kolozsvár, április 1.

A „Keleti Ujság“ írja: A londoni és párisi békeműhelyekből gyéren kiszivárgó hírek közül ma eseményt nem olvashatunk. Főtanácsot, nagyköveti tanácsot, Népligát, valamenynyit a felső ügyek foglalkoztatják.

Munkájukról ezeket a táviratokat vettük:

Válasz a magyar delegációnak.

Páris, április 1.

A nagykövetek konferenciája április 6-án adja meg a magyar békedelegációnak a választ. (D. t. ü.)

A „L'Orient“ jelenti Párisból: A miniszterelnökök konferenciája San Remóban április 20-ikán fog összeülni s a török békeszerződés végleges tárgyalásával fog foglalkozni. A szerződő felek, az antant és Törökország között azonban az aláírás Párisban fog megtörténni. A konferenci megőrtása előtt tiz nappal Lloyd George Párisba utazik, hogy Millerandal a vita alá kerülő legfontosabb kérdések tekintetében megegyezzenek.

Amerika a szerb kulturáért.

Washington, márc. 30.

A jugoszláv sajtóiroda jelenti: A „Camedi“-alap választmánya 100.000 dollárt szavazott meg a belgrádi egyetem könyvtárának felépítésére és berendezésére. A pénzt a napokban fogják elküldeni, egyben megkezdődnek az előmunkálatok, hogy az építkezést minél előbb megkezdhessek.

NAPI HIREK.

— *Lapunk t. előfizetőinek, olvasóinak és munkatársainak boldog húsvéti ünnepeket kívánunk!*

— **Kinevezés.** A román kormányzótanács Sztojka Gyula pénzügyi főbiztost felügyelővé nevezte ki és további szolgálattételre a dévai pénzügyigazgatóságnál hagyta meg. A szimpatikus felügyelőnek kinevezése jól megérdemelt jutalom eddigi működése után.

— **Halálozás.** Lozsádi Zudor György földbirtokos, volt megyebizottsági tag folyó hó 2-án, életének 60-ik évében hosszas szenvedés után meghalt. Temetése folyó hó 4-én ment végbe Lozsádon óriási részvét mellett. Az elhunytban Zudor Béla erdőtanácsos a bátyját gyászolja. A család a következő gyászjelentéssel tudatta a szomorú hirt: „Lozsádi Zudor Béla és Emilia fájdalomtelt szívvel tudatják, hogy szeretett testvérök: Lozsádi Zudor György földbirtokos, folyó hó 2-ikán, életének 60-ik évében hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Kedves halottunk hűlt tetemeit folyó hó 4-én d. u. 2 órakor fogjuk a ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyezni. Béke lengjen sirja felett! Lozsád, 1920. évi április hó 3-án.“

— **Vallásos-estély.** A szászvárosi ref. nőegylet a helybeli ref. Kún-kollegium disztermében f. hó 5-én (húsvét másodnapján) délután vallásos estélyt rendez. Az érdeklődőknek ezuton is felhívjuk figyelmét e szép műsorral bíró estélyre.

— **Bankett.** Mult hó 27-én a helybeli román kir. járásbíróóság egy évi fennállásának évfordulóját ünnepelte meg a bíróság tisztikara. Ez alkalomból a „Centrá“ szálló éttermében társas vacsora volt, melyen a bíróság tiszt- és kezelő-személyzetén kívül az ügyvédi-kar s más hivatalok főnökei is résztvettek. Az estélyen elhangzott számos felkőszöntő méltatta a nap jelentőségét. Az ünnepély sikere dr. Popu Viktor vezető-járásbírónak az érdeme.

— Te most meg akarsz ölni — suttogetta. Miért? Miért?

— Meg kell halnod — mondta Bokor tompán. — Igy kívánja ezt a költői igazságszolgáltatás.

— Mi az? — kérdezte kíváncsian az apród.

A bűnnek büntetése; az erény megjutalmazása. Te bűnös vagy.

— Ki tett bűnössé? Te magad. Irgalmazz fiatal életemnek!

— Nem tehetem!

— Ha belátnál a szívembe! Ha éreznéd mindazokat a kinokat, amelyeket én már át-szenvedtem! Ha a halál félelme a te homlokodat is verejtékkal vonná be! Oh, ha testet tudnék veled cserélni csak egy negyedóra, csak öt percre, hogy éreznéd mindazt, amit én érzek!

Bokor Kálmánon sajátos zsidóság vett erőt. Ugy érezte, hogy a lángnyelvek kigyulnak a kályhából és körülölelik és körülcirógatják őt. Majd elsőtételt vele a világ, sokáig nem látott semmit és mikor magához tért, olyan helyen volt, ahol még nem járt soha. Magas komor kastélyban, amelynek lépcsőin szolgál hada sürgött-forgott. Megtapogatta magát, a ruhája sem volt rendes, hanem olyan, mint a harcias operettekben a fiunak öltözött

kóristalányoké. Vállát hullámos szőke haj verdeste, az arca rózsás, lányos volt. Egyszeriben megértette a dolgot, most ő az apród, a saját szindarabjának az apródja, amott pedig a szoba sarkában fantasztikus nyugágyon ott pihen a királyné. Ah, már nem olyan fiatal, mint aminőnek drámájában rajzolta. És hízog, gyöngéd szóval szólítja az apródot, szerelmesen hajtja az apród vállára. És az apród nem érez semmit, úgy hogy Bokor Kálmán kénytelen bevallani: a királyné a nagyobb bűnös. Ellenkezőleg, az apród menekülni szeretne, mikor hirtelen belép a király. Némán végignézt rajtuk, azután félig szánozva, félig gunyosan mosolyog az apródra és szó nélkül távozik...

Bokor Kálmán sápadtan fogózik a gótives ablakba. Mi fog most történni? Hátha levétné magát az ablakból a mélységbe? Ez volna a legjobb megoldás. Mert az bizonyosnak látszik, hogy a király most katonáiért, hóhérlégényeiért ment. Micsoda borzalmas kinok, gyötrődések várnak most rá. Főlnégyelik, keréketörök vagy a lóhoz kötik. Talán máglyára viszik. Az bizonyos, hogy élve nem menekül innen. Letérdel és istennek ajánlja lelkét. Vár. Oh ezek a pillanatok, amelyek a csontember megérkezéséig eltelnek!

És a szép királyné, a bűntárs? Talán ájultan fekszik? Oh nem, ő csomagol, lázas gyor-

sasággal csomagol. Ékszereket, drágaköveket, pénzt, azután megfogta az imádkozó apród vállát:

— Gyorsan! Szökjünk!...

Már késő! A király belép és nyomában a hóhérlégények...

Bokor Kálmán megrázkódik és fölébred. Ott ül a kályha előtt a zsöllyében, amelyben elaludt. Végigsimit kezével a homlokán, azután visszaül az íróasztalához.

— Ez isten uja volt — mondja és egy rövid óra alatt befejezi drámáját. Az apród minden várakozás ellenére nem hal meg, ellenben megszökteti a királynét. Hiszen a valóságban is megszöktethette volna, ha nem imádkozik olyan sokáig...

Mikor a Bokor Kálmán drámáját előadták, a kritika ritka egyértelemmel levágta a darabot. Egyszerűen kicsufolták kinevették, hiszen a borzasztóan kómikus befejezés egyáltalában nem illett a dráma szomorú hangjához.

— Hol marad a költői igazságszolgáltatás? — kérdezték a műtészek karban.

De Bokor Kálmánt mindez nem bántotta. Vidáman dörzsölgette a kezét és amikor a lesújtó kritikákat olvasta, jókedvűen így szólt:

— Nekem beszélhettek pitymallatig a költői igazságszolgáltatásról. Ti nem tudjátok mi az: drámai hősnék lenni!

— **Diák-mulatság.** Amint értesülünk, a helybeli ref. Kún-kollegium tanuló ifjúsága folyó hó 17-án tánccal egybekötött jótékony célú hangversenyt rendez. Bővebbet jövő számunkban.

— **Közgyűlés.** A „Szászvárosi Takarékpénztár Rt.” m. hó 21-én tartotta meg 47-ik évi rendes közgyűlését dr. Kristóf György elnöklete alatt. A közgyűlés tudomásul vette az igazgatósági és felügyelő-bizottsági évi jelentéseket s az üzleti nyereség mikénti felosztása felett is határozott. Osztalékul részvényenként 10 K állapított meg.

— **Halálozás.** Birtler Sámuel fürdő tulajdonos, városunk általánosan ismert és közbecsülésben álló polgára m. hó 30-án 71 éves korában meghalt. Temetése március hó 31-én ment végbe az evang. egyház szertartása szerint a város lakosságának nagy részvétele mellett.

— **Rákosi Jenő jubileuma.** A „Keleti Ujság” írja: Bécsből jelentik, hogy a hétvennyolc éves Rákosi Jenő a napokban üli meg ötven éves írói jubileumát. Rákosi a konzervatív irodalom-politika tiszteletre legméltóbb harcosa. Éles küzdelmeit vívott mindenki ellen, még Ady Endre ellen is — akiben destruktív erőt sejtett. Becsületes, meggyőződéses alakja előtt irodalmi és politikai ellenfelei is mindig meghajoltak. Jellemző, hogy Szabó Dezső, Kosztolányi Dezső és a többi frissen szervekedett írók neki ajánlották fel az írók új szövetségének elnöki tisztét, de Rákosi Jenő fulmináns haraggal jelentette ki lapjában, hogy „nem hajlandó semmiféle közönséget sem vállalni a kereszténység és a magyarság jel-szavának megcsufolóival.”

— **Klasszikus hangverseny.** Mult hónap 27-én a „Transsylvania” nagytermében dizingvált műértő közönség előtt tartotta meg dr. Fellner József zongora-hangversenyét. Grieg—Chopin—Bredicianu szerzeményeivel valamint a hegedű- és énekszámok kíséretével ragadtatta el a közönséget. Precíz játékát, bámulatos technikáját frenetikus tapssal honorálta közönsége. Méltó partnere volt Szabó Gizi tanárnő, ki hegedűszámaival tette feledhetlenné a közönségnek e szép estét. Beethoven Frühlingssonátáját, Sarasate Faustját játszotta tiszta tökéletességgel, művészi megértéssel. Beke Andor széles terjedelmű, erős, de kellemes baritonján előadott Wagner számait nagy élvezettel hallgatta és honorálta a közönség.

— **A postatakarékpénztári követelések bejelentése.** Major központi postaigazgató a következő felhívást közli: A magyar postatakarékpénztárnál a Romániához csatolt magyar területek lakosságának nagyszámú követelése van, amelyet — a beállott viszonyok következtében — nem tud érvényesíteni. Hogy követeléséhez mindenki hozzájuthasson, szükséges, hogy pontosan megállapíttassék az az összeg amellyel a postatakarékpénztár a fent körülírt területek lakosságának tartozik. Felhívatnak ezért a Romániához csatolt területen lakó mindazon egyének, akiknek a Budapesti Postatakarékpénztárnál bármilyen (betét-, értékpapír-, clearing), vagy átvett, de még ki nem fizetett fizetési utalványon alapuló követelésük van, hogy jogaik érvényesítése céljából a vonatkozó okmányokkal (betét-, jövedékkönyvecske, cheque-számla kivonat, fizetési utalvány stb.) felszerelve, lakhelyük szerint illetékes postahivatalnál 1920. évi április hó 30-ig jelentkezzenek. (Kolozsváron a főposta utalvány felvételi osztályban.) Máshol, vagy a megállapított határidőn túl bejelentett követelések figyelembe vételét nem fogják.

Megjegyzem, hogy a bemutatott okmányok a postahivatal által vissza nem tarthatók, hanem a félnek visszaszándók. Félreértések elkerülése végett hangsúlyozom, hogy a jelen intézkedés csak a követelések megállapítására irányul és így betételeket elhelyezni, vagy visszafizetéseket kérni a postahivataloknál ezennel sem lehet.

— **Műsoros-estély.** A helybeli evang. szász nőegylet f. hó 5-én tánccal egybekötött műsoros estélyt rendez. Műsor: Vier Herzen u. ein Schlag, vigjáték. Die Burgruine, vigjáték. Bei der Kartenaufschlägerin, humoros jelenet. Az estély lefolyásáról jövő számunkban referálunk.

— **Központi mértékhitelítő igazgatóság Kolozsváron.** A mértékhitelítő hivatalok központja a kormányzótanács impériumának átvétele előtt Erdély számára is a budapesti „központi mértékügyi intézet” volt. A megszállás folytán az összeköttetés itt is megszakadt és egy új központi intézmény felállítása vált szükségessé. A kereskedelemügyi reszort fenhatósága alatt egész Erdélyre és a Bánátra kiterjedő hatáskörrel most felállított Kolozsváron a „központi mértékhitelítő igazgatóságot”, amelynek ujonnan összeállított hivatalnoki személyzete a napokban tisztelt Boila Romulus dr. reszortfőnök előtt. A reszortfőnök kijelentette, hogy a magyar mértékhitelítő törvényt egész terjedelmében fenntartják, csak éppen a szükség által multhatatlanul megkivánt változtatásokat ejtik meg rajta.

— **Mennyit jövedelmeznek az erdélyi vasutak?** Most tették közzé azokat a számadatokat, melyek az erdélyi vasutak jövedelmére vonatkoznak. Az 1919. július, augusztus és szeptember havára szóló kimutatásban a következő adatok szerepelnek: A menetjegyekből 13,825,386 korona volt a bevétel, a podgyász 982,720 koronát jövedelmezett, míg az áruszállítás 12,317,219 koronával gyarapította az erdélyi vasutak kasszáját.

— **Gyáripárosok a földgázért.** Az erdélyi gyáripárosok szövetségének kolozsvári csoportja beadványt intézett Kolozsvár város tanácsához, melyben ajánlatot tesznek a földgáznak a városba való vezetésére. A beadvány hivatkozik a földgáznak Marosujvárra hasonló módon történt bevezetésére, ahol a bevezetés a Solvay-művek vezérigazgatójának az érdeme. Mig Kolozsvártól csak negyven kilométernyire vár a mezőzáhi megfúrt kut további vezetésre, addig a marosujvári vezetés 90 kilométerről történt. Anyaghiányra nem lehet hivatkozni akkor, amidőn bőven rendelkeznek az ajánlatot tett gyárosok olyan rekompenciós anyagokkal, melyekért a németek szívesen bocsájtanának rendelkezésünkre a bevezetéshez szükséges csőhálózatot és egyéb felszereléseket.

— **Magyar előkészületek a külön-jegybankra.** A magyar kormány komoly előkészületeket tesz a külön jegybankra való áttérésre. E célra átmenetül a postatakarékpénztár bankjegyeit kívánja továbbra is használni. A postatakarék bankjegyeinek forgalma meghaladja az 1200 millió koronát, ennek ellenére a forgalomban még mindig érezhető e bankjegyek hiánya, mert november óta új bankjegyeket nem nyomtatottak. Ezért a magyar kormány elhatározta újabb száz és ezerkoronás postatakarékpénztári jegyek kibocsátását, amelyeket Svájcban fognak nyomtatni. Ez által remélik minden nagyobb zökkenés nélkül elérni a külön jegybankra való átmenetet.

— **Román színészet.** Folyó hó 4-én a „Centrá” szálló disztermében Al. Stefanescu és Marigel Georgescu színművészek jótékony célú színelőadást tartanak.

— **Szétosztják a hadsereg állatállományát.** Bukarestből jelentik: A hadügyminiszteriumba naponta érkeznek olyan irányú kérések, hogy a hadsereg jószágállományából a szarvasmarhákat és lovakat bocsássák a mezőgazdák rendelkezésére. A hadügyminiszter a kéréseket jelen esetben nem teljesítheti, mivel a hadsereg még fegyverben van s így a hadiállományra még szükség van. Azonban, amint a már megkezdett leszerelést befejezik, a fölösleges jószágállományt a mezőgazdák között szét fogjuk osztani. Erről a lakosságot annak idején értesíteni fogják. Ami a tavaszi munkálatokat illeti, erre vonatkozólag a csapatostek már kaptak olyan értelmű parancsot, hogy a gazdákat a tavaszi munkálatokban segítsék úgy emberrel, mint jószággal. E célra minden megyébe egy bizottságot neveznek ki, amely egy mezőgazdasági tanácsból, a közös bérletek egy ellenőrből és a mezőgazdasági szövetség egy delegáltjából fog állani. Ez a bizottság fogja megállapítani, hogy az egyes gazdáknak milyen segítségre van szüksége.

— **Gazdasszonynak vagy szakácsnőnek** nagyobb gazdaságba vagy magános urhoz ajánlkozik 46 éves özvegy. Cim a kiadóban.

— **Fatermelők ankétja.** A kormányzótanács tudvalevőleg az összes tűzifakészletek 30 százalékát hónapokkal ezelőtt közcélokra foglalta le s az így lefoglalt tűzifa árát vagononként 1600 koronában állapította meg. Ezt az árát azonban a fatermelők a mai viszonyok közt már nem tartják megfelelőnek és ezért mozgalmat indítottak a lefoglalt famennyiség árának felemelése iránt. Az erdélyi és bánáti legnagyobb tűzifatermelők most ankéttra gyűltek össze. Beadvánnyal fordulnak a kormányzótanácshoz és a lefoglalt tűzifa-kvantum árának 1600 koronáról 2500 koronára való felemelését kérik.

— **A Habsburgok lemondanak főhercegi rangjukról.** Bécsből jelentik: Az osztrák forradalom után a Habsburgháznak azok a tagjai, akik idejében nem tudtak külföldre menni, lemondtak főhercegi rangjukról és előjogukról. Most a külföldön tartózkodó többi Habsburg-főherceg — mint Bécsből jelentik — Frigyas főherceg elnöklésével a svájci Oldenban tanácskozásra jött össze, amelyen elhatározták, hogy ha visszatérnének a volt monarchia területére, úgy lemondanak rangjukról és egyszerű állampolgárok lesznek. Értesítették erről a tanácskozásukról József főherceget is, aki azonban nem járult hozzá ehhez a határozathoz.

Danksagung.

Allen Freunden und Bekannten welche unsere Schmerzen beim Hinseinden unseres lieben Vaters durch Ihre liebe Teilnahme zu lindern trachteten sagen besten Dank.

Familie Birtler.

Egy jó házból való fiú timár-tanoncnak azonnal felvétetik Wolff Róbert timár mester urnál Szászvároson. 114 4-4

NYILTTÉR.)*

Nyilvános köszönet.

Alólirott szent kötelességemnek tartom, hogy forrón szeretett nevelő-szüleimnek: Kétes Sándornak és neje szül. Soukup Antóniának ez uton is hálás köszönetet mondjak nemes szívüknek irányomban való újabb megnyilatkozásáért. E két emberbaráti szeretettől buzgó lélek nemcsak felnevelt engem, hanem legújában 20.000 korona készpénz adományozásával biztosította jövő megélhetésemet, lehetővé téve azt, hogy a sors esetleges csapásaival szemben egy kis anyagi támogatásom legyen.

E nemeslelkű emberpár már nem egy ízben adta jelét humánus gondolkozásának, amidőn adományokkal a mai rideg világban oly sok és szép példát mutattak azoknak, akiket, bár a jó Isten minden földi javakkal felruházott, de elzárkóznak attól, hogy embertársaikon segítsenek. Hálásan köszönöm adományukat, s tiszta szívből kívánom, hogy a Mindenható áldja meg őket nemes cselekedetükért, adjon nekik hosszú és boldog életet.

Szászváros, 1920. március hó 30-án.

Kétes Emma.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

Egy jobb házból való leány cipő-felső rész készítés tanulására felvétetik Nagy István cipész-mester urnál Klastrom-utca 3. szám. 122 2-3

A „Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság” könyv- és papírkereskedésébe egy tanuló, ki magyarul, németül és románul beszél, azonnal felvétetik.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Névtelen levelekre nem válaszolunk, kéziratokat vissza nem adunk.

S. B. Piski. A „Magyar Szó”-ban megjelent szép költeményéhez mi is gratulálunk. Egy pár sorocskával keressen fel minket is. Üdv!

Régi munkatárs, Vajdahunyad. Lappédányt megindítottuk, sorait a régi szeretettel várjuk.

D. M. Helyben. Versét besoroztuk s közelebb hozni fogjuk.

V. J. Hátszeg. A régi kollegiális viszony felújítására lapunkat azzal a kéréssel indítottuk meg b. címére, hogy mint régebben, legyen segítségünkre s támogasson minket munkánkban. Üdv!

Előfizető. Kérdésével forduljon a dévai pénzügyigazgatóságához.

Kisleány. Verséből elretentő például a következő strófát leközzöljük:

„Zöldül a természet, a láng lobog
Szívem oly édesen és erősen dobog
Madar-dalra vágyom s hű szerető szívre,
Oly nagyon, oly hiven várok valamire
Várok valamire, várok valakire
Akinek még — sajnos — se hamva, se hire.”

Várjon türelemmel, majd magácska is megfogja találni egy kérő alakjában a „mesebeli királyfi”-t.

Egy pánccélszekrény és egy írógép eladó. Cim a könyvkereskedésben

Nagy István

cipész-mester

Elvállal e szakmába vágó bármilyen munkákat.
Raktáron tart kész árukat
:-: nagy választékban :-:

Szászváros, Klastrom-utca 3. sz.

A róm. kath. templommal szemben.
123 2-25

Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság

Ajánlja dúsan felszerelt papír-raktárát u. m.: eljegyzési- és esküvői-kártyáit, diszes kiállítású meghívóit, névjegyeit, valamint falragaszait

Mindennemű irodalmi-művek iskolai és irodai írószerek, hivatalos és egyéb nyomtatványok a legjutányosabb árak mellett szerezhetők be

Könyvnyomda, könyv-, papir- és írószerkereskedés

A Szászváros és Vidéke kiadóhivatala